

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

10. Quo tempore & loco restitutio fieri debeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

2. Qui ex furto, rapina, vi illata debitor est, iure compensationis priuatur. 3. In deposito compensatione non locus non est. Neque in commodato: sed haec fori externi.

NB. In conscientiae foro, si quodcunque debitum, modo indubium sit, alio modo conlequi non liceat, V.C. via Iudicij, prospicere mihi possum per compensationem, vel saltem alterius cuiusque a me debiti retentionem, donec mihi satisfactum sit, si ut iudicij possim debitum meum recuperare.

Si chirographum seu instrumentum debiti pendit debitorem reperiatur, præsumptio est factæ solutionis, nisi persona, quæ Chirographum producit, si domestica, tunc onus probandi ei incumbet, quod soluerit. Hinc consultum est debitori, ut facta solutione debiti, à creditore non tantum exigat Chirographi sui restitutionem, sed etiam confessionem facta solutionis; quia professio pecunie soluta maiorem proportionem continet, quam si chirographum acceptum pecunia redditum fuisset.

C A P. X.

Quo tempore & loco Restitutio fieri debeat.

Debitor ex contractu soluere debet, tempore quo inter partes conuentum est, tametsi creditor tunc non exigat, quia dies ipsa, siue tempus statutum, intra quod solutio fieri debeat, pro credito interpellat, & debitor differens defert iniuriam creditor, teneturque compensare. Excipe si creditor absit, & non reliquerit procuratorem. Quod si nullum tempus solutioni deputatum, tunc debitor non tenetur.

tenetur de damno creditor antequam is congruo tempore exegerit solutionem.

Debitor ob iniustam læsionem, aut rei alienæ detractionem, cum primum potest, restituere tenetur. Ratio, quia præceptum negatiuum non detinendi rem alienam, semper obligat.

NB. Habens propositum restituendi, & aliquantulum differens, non est statim mortal's damnandus, quia licet dilatio iniusta, tamen non censetur gravis.

Quæ iniuste accepta sunt, sumptibus eius, qui accepit, ad dominum deferenda sunt, ut is omnino indemnis seruetur. Ratio, quia restitutio orta ex iniusta damnificatione, in integrum fieri debet, ita ut Creditor omnino indemniss eretur. Excipe, nisi sumptus debitoris superant rem restituendam, sicut enim paupibus dabis, nisi spes sit domino sine sumptu notabili restituendi.

Bonæ fidei possessor, satisfacit, si restituat in loco, vbi rem possidet. Ratio, quia restitutio facienda est, ratione rei acceptæ bona fide hactenus possessæ, sola rei possessio transferenda est; in superiori autem assertione restitutio era facienda, ratione iniustæ acceptationis & tunc integrum damnum & lucrum celsans compensanda est.

Debita ex contractu, eo loco solui debent, de quo inter partes expresse, vel tacite conuentum est.

NB. In contractibus gratuitis, V.C. donationibus, res danda est in loco vbi sita est; In reciprocis verò V.C. mutuo, emptione, &c. in loco vbi res accepta. Ratio est, quia res una in reciprocis contractibus, in alterius quasi locum substituitur, quod tunc perficit, si etiam idem locus acceptationis & restitutio-

tutionis servietur. In censu autem reali solutio debet in loco, vbi res frugifera sita: In personali-
tem, in loco vbi persona obligata domicilium habet.
Excipe consuetudinem. Præterea si creditorem de-
bitor non reperiat eo loco, vbi soluere debet, nec
ius procuratorem ab eo tempore non censemur ei
in mora.

6 Si creditor oblatum sibi debitum recipere nol-
lunt, consultum est apud Iudicem deponi. Talis enim de-
positio vim habet plenæ liberationis, ita ut impedi-
cursum usurarum, liberet à casu periculi fortuiti, sol-
uat pignora, &c.

C A P. XI.

Quo ordine restituendum sit?

1 **S**i debita omnia ad debitoris impotentiam resti-
tutio non possint, quæ certa sint præferenda incertæ.
Ratio, quia dominis certis ex iustitia commutatio
propriæ dictum ius competit, ad debita sua exigua
da, non item pauperibus ad postulanda debita
certa, quippe ex sola lege Ecclesiastica, quæ iuri illi
obligationi naturali nullum præiudicium adiungit
censemur. Excipe, nisi res aliena in specie exter-
apud iniquum possessorem, ea enim pauperibus reficit
debet, si proprio domino non possit. Ratio, quia
debitor creditoribus suis certis obligatus est tantum
proprijs bonis soluere, non item ex alienis. Si ambo
aliquis rem certam ab aliquo iniuste raptam derinxerit,
eius dominus non efficitur, quamvis verus dominus
ignoretur.

Assert. 2. Qua res in specie extant, certis domini
nis debitæ, V.C. ex commodato, locato, furto, &c.
Item si res empta apud debitorem in specie exten-
deritur.